

Mélyen a szívünkben gyökerezik az a vágy, hogy egyéniséggé váljunk, hogy tudjunk valami olyat alkotni, ami csak ránk jellemző, amiben ki tudunk teljesedni. Ugyanakkor nagyon sokszor azt is meg tudjuk tapasztalni, hogy olyan jó nem kilógni a sorból, behelyezkedni a körülöttem élők életstílusába, a társadalmi elvárásoknak messzemenőleg eleget tenni és így egy nyugodt életet élni.

Nagy a kísértésünk, hogy mindig azonosuljunk az éppen aktuális stílusiránnyal, hogy úgy gondolkodjunk, úgy cselekedjünk, úgy éljünk, ahogy a többség. Hányszor érint meg bennünket az a gondolat, hogy ha így teszünk, akkor nem kapunk különféle megszólásokat, kritikákat. De nem kell ezt csak nagyban keresnünk. Hányszor érint meg, hogy az a közösség, amelyhez tartozunk ezt vagy azt várja el tőlünk. És pillanatok alatt azt vesszük észre magunkon, hogy már régen nem foglalkozunk azzal, hogy az égiek mit álmodtak meg rólunk, hanem az vált a legfontosabbá, hogy egy-egy aktuális közösségünk elvárásainak megfeleljünk. Nem könnyű egyéniséggé válni. Nem könnyű úgy járni ezen az úton, hogy néha szembe kell mennünk az emberek véleményével. Ha valaki igazi személyiség, akkor tudja, hogy mire mondjon igent és mire nemet. Ha valaki igazi egyéniség, akkor helyén tudja kezelni a sikereket, a kudarcokat, életének különféle eseményeit. Egy igazi egyéniségnek a sikerek azt fogják jelenteni, hogy jó úton jár, de ne álljon meg, hanem próbáljon minél többet kihozni magából, ugyanakkor tudja, hogy a kudarcok által jobban megismerheti magát és ezekből sokat tud tanulni.

Ha igazi egyéniséggé akarunk válni, akkor tudatosan fel kell vállalnunk azt, hogy vannak olyan területei az életünknek, ahol különbözünk a többiektől, azért hogy őket a sajátosságainkkal gazdagítsuk. De azt is tudnunk kell, hogy nekünk is szükségünk van rájuk, hiszen vannak olyan területek, ahol ők tudnak bennünket többé tenni.

A másik oldalról viszont nemcsak az a kísértésünk, hogy a nagy szürkeségbe belevesszünk, hanem az is, hogy annyira hangsúlyozzuk egyéniségünket, hogy teljesen kizárjuk magunkat mindenféle közösségből. Az igazi egység a sokszínűségben mutatkozik meg. De a sokszínűségből csak akkor lesz egység, ha úgy élem meg az önazonosságomat, hogy abban a másoknak, a közösségnek a szolgálata is megmutatkozik. És ebben benne van az, hogy néha az első vonalban kell dolgoznom, szolgálnom, néha pedig hátrább kell húzódnom, hogy másokat tudjak előtérbe engedni. Ezt csak akkor tudom jó szívvel megtenni, ha tisztában vagyok önmagammal. Akkor képes leszek arra, hogy a képességeimet, a talentumaimat az igazi szolgálat szellemében kamatoztassam.

Különbözőség és egység

Írta: Administrator

2017. június 22. csütörtök, 20:43 -

Merjünk mélyen szembenézni magunkkal! Merjünk megfogalmazni képességeinket, tehetségünket, adottságainkat és ezeket kifejleszteni magunkban! Ne féljünk egyéniségé válni! Ugyanakkor tegyünk meg mindent azért, hogy a sajátosságaink ne kizárjanak bennünket különféle közösségekből, hanem ezek által még inkább elkötelezve tudjunk szolgálni!

Utcai Róbert